ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν 300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν. 200
Ἰδιωτῶν ἐτησία . 50
» ἑξάμηνος 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια 12

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Τέταρτον.—Ἀριθμός Φύλλου 163—Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ
9
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1962

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1944

ΤΟΥ κ. ΚΟΣΜΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἔχουν περάσει 18 χρόνια ἀπό τόν Δεκέμβριον 1944, τό τε πού ὁ Ἑλληνικός Λαός ἐν ὀνόματι τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος ἔδωσαν τά καίρια πλήγματα κατά τῶν κομμουνιστῶν εἰς τούς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι μία ἐπέτειος πού μᾶς ἐνθυμίζει ὄχι μόνον τάς θυσίας μας ἀλλά καὶ τὴν ἱστορικήν αὐτήν νίκην.

Θεωροῦμεν καθῆκον νά τιμήσωμεν τήν μνήμην τῶν πεσόντων πολεμιστῶν κατά τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καί νὰ παρατάξωμεν εἰς τὴν πρώτην σειράν τῶν ἡρώων τούς πολεμιστάς αὐτῶν τῶν μαχῶν. Τό μεγαλεῖον τῆς θυσίας καί τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ἐναντίον τῶν χιλιάδων ἐνόπλων κομμουνιστῶν εἶναι ἄφθαστον καί ἀσύγκριτον, ὄχι μόνον ἀπέναντι τῶν ἀγώνων ὑπέρ ἐλευθερίας ἄλλων Λαῶν, ἀλλά ἀπέναντι ἀγώνων καὶ θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἄλλων χρόνων καὶ ἄλλων ἐποχῶν. Αἰσθανόμεθα ἱερόν χρέος ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς αὐτῆς ἀντιστάσεως τόν Δεκέμβριον 1944, νά προσφέρωμεν φόρον τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης πρός τούς ἀτρομήτους Ἕλληνας πού ἐπολέμησαν καί ἔπεσαν ὑπέρ Πατρίδος εἰς μίαν τῶν κρισιμωτέρων στιγμῶν τῆς φιλτάτης Πατρίδος. Ὑποκλινόμεθα μὲ εὐλάβειαν πρό τῶν ἡρώων αὐτῶν, πού ἐπροτίμησαν νά ἀποθάνουν ὡς Ἕλληνες παρὰ νά ἐπιζήσουν τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπό τούς Γερμανούς ὡς δοῦλοι τῶν βουλγαρο κομμουνιστῶν.

Δυστυχῶς δὲν ἔχει ἐκτιμηθῆ ὡς ἔπρεπε καί ἠξίζε, οὔτε τό ὕψος τῆς θυσίας τῶν πεσόντων κατά τὸν τραγικόν αὐτόν μῆνα, οὔτε ἡ σημασία τῆς νίκης τοῦ Ἔθνους κατά τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἡ αὐτοθυσία ὑπέρ τῆς Πατρίδος πάντοτε εἶναι ἱερὰ καί δίκαιος ὁ ἔπαινος τῶν πεσόντων. Ὅταν, ὅμως, τὰ εὐγενῆ τέκνα τῆς Πατρίδος προσέρχονται πρὸς σωτηρίαν της αὐθορμήτως μέ ἰδικήν των πρωτοβουλίαν, ὅταν οὔτε φωνή ἔχει ἡ αἱμάσσουσα Πατρὶς ἵνα καλέση εἰς βοήθειαν, τότε ἡ προσφορὰ των καὶ ἡ θυσία των εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Τότε οἱ προσερχόμενοι ἐθελονταὶ εἶναι ἥρωες τῶν ἡρώων καί χρέος τῶν ἐπιγενομένων εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς ροσηκούσης τιμῆς εἰς τούς πρωτοπόρους αὐτούς μάρτυρας καὶ σωτῆρας τῆς Πατρίδος. Ἐάν, δέ, προσθέση κανεὶς εἰς τὸ ὕψος τῆς θυσίας τῶν πολεμιστῶν αὐτῶν καί τήν σημασίαν τῆς νίκης διά τὴν Πατρίδα, εἶναι φανερόν ὅτι τὸ θέμα εἶναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων σελίδων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Μόλις εἶχαν ἀναχωρήσει οἱ Γερμανοί κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1944 καὶ οἱ πολλοί Ἕλληνες ἐσκέπτοντο μόνον τό χαρμόσυνον αὐτό γεγονός, δέν ἔβλεπον κανέναν ἄλλον κίνδυνον καί δὲν ἐπίστευον εἰς κανέναν πού θά ἐπεσήμανεν ἐσωτερικούς κινδύνους. Αὐτοί οἱ πολλοί Ἕλληνες ἦσαν ἀπροετοίμαστοι, ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς, τήν ἐποχήν αὐτήν νὰ ἀντιληφθοῦν καί ἀντιμετωπίσουν κινδύνους τῆς Πατρίδος ἀπὸ τούς κομμουνιστάς. Ἄλλοι Ἕλληνες πού εἶχον ὀργανώσει τὰ γυμνάσια ἐθνικά ἀνταρτικά σώματα κατά τῶν κατακτητῶν, τοῦ «Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» (Ε.Σ), εἰς Πιλοπόνησον, τῆς ΕΚΚΑ τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ εἰς τήν Φθιώτιδα, τοῦ ΕΔΕΣ ὑπό τὸν Στρατηγόν Ζέρβαν εἰς Ἤπειρον, τοῦ Ἀντωνίου Φωστερίδη εἰς τὴν Μακεδονίαν, τόν Καπετάν Βαγγέλη εἰς τήν Θράκην κ.λ.π. Εἶχον συληφθῆ οἱ περισσότεροι, μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὀργανώσεών των καὶ ἐκρατοῦντο εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἄλλοι ἔζων ὑπό τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας τῆς αὔριον καὶ ἄλλοι εἶχον σφαγεῖ ...

Εἰς τήν ὕπαιθρον εἶχον ἐπικρατήσει οἱ κομμουνισταί καί αἱ τοπικαί διοικήσεις καὶ ἡ Ἀστυνομία ὡς πολιτοφυλακή ἦταν εἰς χεῖρος των. Κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσεν νὰ ἐκφράση ἀντίθετον γνώμην. Ἐλάχιστοι ἤλπιζον εἰς τήν ἀπό Θεοῦ προστασίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου των. Ὄχι μόνον οἱ ἐκλεκτώτοροι ἐπιστήμονες ἐκινδύνευον καὶ οἱ φανατικοὶ ἐθνικισταὶ νὰ ἐκτελεστοῦν, διότι εἶχον συληφθῆ κατά χιλιάδας καὶ ἐκρατοῦντο «μέχρι νεωτέρας διαταγῆς», ἀλλὰ ἐκινδύνευεν νά θανατωθῆ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή, ἡ γαλουχημένη μέ τά πανάρχαια ἑλληνο χριστιανικά ἰδανικά, τά ἡμέρα καὶ τά φωτεινά.

Οἱ πράκτορες τῶν βουλγάρων εἰς τὴν ὕπαιθρον ἦσαν ἔνοπλοι καὶ ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἕτοιμοι νά ἐκτελέσουν πᾶσαν διαταγήν των. Καὶ ἡ διαταγή των περιεῖχεν πρῶτον τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἐπιστημόνων διανοουμένων καί τῶν πρωτοπόρων ἐθνικιστῶν καί δεύτερον τήν ἐκθεμελίωσιν τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν διὰ νά ἐξηφανίζετο πᾶς ἄνεμος πού ἀνέκαθεν εἰς τήν ἑλληνικήν γῆ ζωογονεῖ καί ἐνδυναμώνει τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἡμερότητα τῶν ἠθῶν καὶ τό δῶρον τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον.....

Οἱ κομμουνισταί, ὅμως, ἐπερίμεναν τὴν πτῶσιν τῶν Ἀθηνῶν πού θά ἦτο τό σύνθημα τοῦ μεγάλου κακοῦ. Ἐπερίμεναν ὅλοι οἱ κομμουνισταί ἕνα καί μοναδικὸν ἄγγελμα: Ὅτι καὶ ἡ Ἀθήνα ἔπεσε εἰς τὰ χέρια των.

Τότε πλέον θὰ ἐπανηγύριζον τὴν νίκην των μὲ τόν τρόπον πού καλά ἐγνώριζον: Τήν σφαγὴν ὅλων τῶν ἀντιθέτων, πού ἦσαν οἱ πολλοί καὶ ἠρνοῦντο ὑποταγήν εἰς τήν βίαν τῶν ὀλίγων. Καὶ οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἀνέμενον τήν κατάληψιν καί τῶν Ἀθηνῶν πρός ἐφαρμογήν τοῦ σχεδίου των. Οἱ περισσότεροι ἔνοπλοι κομμουνισταὶ ἀπὸ ὅλας τάς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τήν πρωτεύουσαν. Ὅλη ἡ δύναμίς των ἦτο ἐκεῖ.

Ἀπό τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, 14 Ὀκτωβρίου 1944, οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν εἶχαν πλημμυρίσει ἀπό χιλιάδας ἐνόπλους κομμουνιστάς παρελαύνοντας κατὰ ὀκτάδας καὶ κραυγάζοντας συνθήματα κομμουνιστικά. Μόνον τὸν κάπα-κάπα ἔψιλον (ΚΚΕ) ἠκούετο ... Τά ἐθνικὰ τραγούδια τῆς ἐλευθερίας εἶχον ἀντικατασταθεῖ μέ ἄψυχα λόγια πού ὑμνοῦσαν τὶς στέππες τῆς Ρωσσίας, τούς Πωπώφ καὶ Δημητρώφ τῆς Βουλγαρίας. Οἱ διαδηλωταὶ ἐκρατοῦσαν τεράστιες πινακίδες μὲ συνθήματα δῆθεν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἐργατιᾶς καί μεγάλες ρωσσικές σημαῖες....Σὲ δέκα ρωσσικὲς σημαῖες μεγάλων διαστάσεων ἀναλογοῦσε μόνον μία μικρὴ Ἑλληνική Σημαῖα ὡσὰν νὰ ἦτο φιλοξενουμένη εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος. Κανένας λόγος γιά τὴν δόλιαν μας Πατρίδα, τήν Ἑλλάδα, δέν ἐπρόφερεν τὰ χείλη τῶν χιλιάδων διαδηλωτῶν. Κανένα χαμόγελο εἰς τὰ πρόσωπά των. Καμμία χαρά διὰ τήν ἐλευθερίαν. Ἠσθάνοντο περιφρόνησιν διὰ τὸ παρελθόν, μῖσος διά τό παρόν καί ὑπόσχοντο ἐκδίκησιν διά τὸ μέλλον. Ἐφαίνοντο ὅλοι σάν κινούμενα σιδηρᾶ μηχανήματα πού ἔσπειρον εἰς τόν πληθυσμόν τὴν φρίκην, τὸν τρόμον καὶ τήν ἀπόγνωσιν.

Ἦσαν πλέον, ὀργανωμένοι καί σιδηροδέσμιοι εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν χιλιάδες πλανεμένων Ἑλλήνων, τυφλοί πλέον καὶ χωρὶς ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν. Ἕτοιμοι νά πυροβολήσουν παντοῦ καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὀρθὴ κρίσις καί ἡ εὐθύνη εἶχαν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ ὅλους αὐτούς. Δὲν εἶχον λοιπὸν καμμίαν ἀνησυχίαν οἱ κομμουνισταὶ διότι εἶχον ἑτοιμάσει ἐγκαίρως τὰ πειθήνια ὄργανά των. Ἐπίστευον ὅτι μὲ τήν πρώτην κίνησίν των καί ἡ Πρωτεύουσα θὰ ὑπετάσσετο εἰς τήν θέλησίν των καὶ οὐδεὶς θὰ ἐτόλμα νὰ φέρη ἀντίρρησιν. Οἱ πρωτοπόροι ἐθνικισταὶ τῶν Ἐπαρχιῶν εἶχον ἢ σφαγεῖ ἢ φυλακισθῆ· Οἱ ἐθνικισταὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶχον τρομοκρατηθῆ καὶ ἦσαν ἄοπλοι. Τὰ τάγματα Ἀσφαλείας εἰς τὴν ὕπαιθρον εἶχον σφαγεῖ ἢ διαλυθῆ ἀπό τούς κομμουνιστάς. Τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας τῶν Ἀθηνῶν εἶχον περιορισθῆ εἰς τό Γουδί.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἡ Χωροφυλακὴ τῶν Ἀθηνῶν εἶχον ἐλάχιστον ὁπλισμόν. Ὁ Ἐθνικός Στρατός τότε, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, ἦσαν οἱ ὀλίγοι ἄνδρες τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ Τμήματα τῆς 3ης Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι. Οἱ Ἄγγλοι δέν εἶχον ἀποφασίσει ὁριστικῶς νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς κομμουνιστάς διότι δέν ἐπίστευον ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξη παρατοξις ἐνόπλων ἐθνικιστῶν καὶ ἀντιμετώπιζον ἀναχώρησιν τῶν μὲ τά πλοῖα των εἰς τόν λιμένα τοῦ Πειραιῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ὀργανώσει καὶ τὴν Πολιτοφυλακὴν Ἀθηνῶν, ἕτοιμοι νά ἀντικαταστήσουν τήν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ τήν Χωροφυλακὴν καὶ εἰς αὐτὴν τήν Πρωτεύουσαν.

Ὅλος ὁ πληθυσμός τῆς Πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου ἐγνώριζε τὴν ἐπικρατοῦσαν πλέον κατάστασιν. Οἱ γνήσιοι Ἕλληνες δικαίως ἐξεδήλωσαν τήν ἀπελπισίαν των. Ἀπό ὥρας εἰς ὥραν ἠμποροῦσεν ἡ ἐπικράτησις τῶν κομμουνιστῶν νά γίνη εὐκόλως καὶ νὰ ἐπακολουθήθη νύξ τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, ὁ ἀφανισμός παντός τοῦ Ἑλληνικοῦ...Τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικόν Κράτος, ἀπό τοῦ Ὀκτωβρίου 1944 ὅτε ἀνεχώρησαν οἱ Γερμανοὶ μέχρι τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 ὅτε ἐξεδηλώθη τὸ κίνημα τῶν κομμουνιστῶν ἦτο εἰς τήν σκέψιν μόνον τῶν γνησίων Ἑλλήνων. Κράτος οὐσιαστικῶς δέν ὑπῆρχεν. Ὑπῆρχεν μόνον ἐθνικὴ συνείδησις τῶν ἐντρόμων κυκλοφορούντων Ἑλλήνων καὶ μία συνεχῶς καὶ ἐλευθέρως κινουμένη εἰς τούς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν στρατιὰ ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος. Μία στρατιὰ τυφλῶν καὶ θλιβερῶν ὀργάνων τῶν Βουλγάρων πρὸς ἀνατίναξιν τῆς ἑλλάδος εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ πόλεμος κατά τῆς Γερμανίας ἐσυνεχίζετο. Ἡ Ρωσία τό τε ἦτο σύμμαχος. Οἱ δυτικοὶ σύμμαχοί μας ἠσχολοῦντο μέ τόν πόλεμον εἰς ὅλα τὰ μέτωπα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης μέχρι τῆς Ἰαπωνίας. Ἐάν ἐπικρατοῦσαν καί εἰς μίαν ἀκόμη πόλιν, τὰς Ἀθήνας, οἱ κομμουνισταί, οὐδεὶς θὰ ἐτολμοῦσε νὰ φέρη ἀντίρρησιν ἢ θὰ ἐνδιαφέρετο νὰ κηρύξη τὸν πόλεμον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν. Θὰ εἶχεν πλέον ἐπικρατήση τὸ «δίκαιον τῆς ἐπαναστάσεως» καὶ οἱ πάντες θὰ ἐπηνοῦσαν τούς νικητὰς... Ἀλλά τότε δέν θὰ ὑπῆρχεν ἑλληνικὸν χρῶμα εἰς τήν ἑλληνικήν γῆν. Κάθε ἐνδιαφέρον θά ἦτο μάταιον...Θὰ ἦτο πλέον πολὺ ἀργὰ ..Ποῖος, ὅμως, θά ἐτολμοῦσεν εἰς μίαν τοιαύτην ἀτμόσφαιραν κομμουνιστοφοβίας νὰ προβάλη τὴν πίστιν του καὶ τήν αὐτοθυσίαν του διά τὴν αἰωνίαν ἑλλάδα; Ὑπῆρχον ἄραγε οἱ ἕλληνες πού ἐπολέμησαν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καί διέλυσαν πρῶτα τὸν φόβο τῶν ἀόπλων ἐθνικιστῶν καὶ ἔπειτα μὲ τήν ὁρμήν των καί τήν αὐτοθυσίαν των τούς προδότας κομμουνιστάς; Οἱ κομμουνισταὶ ὑπεστήριξαν ὅτι ἂν δὲν ἦσαν οἱ Ἄγγλοι, ὁ Στρατηγός Σκόμπυ καὶ τά Ἀγγλικά τάνκς, θὰ ἐνικοῦσαν καί θὰ ἐκυριαρχοῦσαν τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ κομμουνισταί σκοπίμως ὑπεστήριξαν τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἵνα θεωρηθῆ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέν ἦτο ἀντίθετος μὲ τό κίνημά των καί τός ἐπιδιώξεις των, ὅτι δὲν ὑπῆρχαν ἐθνικισταί νὰ πολεμήσουν ἐναντίον των τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ συνεπῶς ὅλος ὁ λαός ἦτο μέ τὸ μέρος των. Ἡ ἥττα των συνεπῶς κατ' αὐτούς δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς βουλήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ ἀπόρροια τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἄγγλων.

Δυστυχῶς ἔχει μείνει ἡ ἐντύπωσις εἰς πολλούς ἐθνικιστὰς ὅτι τουλάχιστον ἡ ἄποψις αὕτη τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ἀληθή. Τό κίνημα τῶν κομμουνιστῶν τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἔχει συνδεθῆ εἰς τήν συνείδησιν μερικῶν μέ τὴν ἐπεμβασιν τῶν Ἄγγλων. Δὲς ἔγινεν ἀκόμη ἡ δέουσα ἱστορική ἐξακρίβωσις καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη δικαίωσις τῶν ἑλλήνων πού ἐπολέμησαν τοὺς κομμουνιστὰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καί ἔσωσαν τήν Ἑλλάδα ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα.

Ἐπιθυμοῦμεν νά βροντοφωνήσωμεν ὅτι δέν ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 τὰ Ἀγγλικά τάνκς καί τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα. Δὲν ἐπολέμησεν πρῶτα ὡς κυρία δύναμις ὁ Ἄγγλος Σκόμπυ καὶ οἱ Ἄγγλοι Στρατιῶτες, ὅπως ἐπιμελῶς προπαγανδίζουν οἱ κομμουνισταὶ. Ἐπολέμησαν πρῶτα οἱ Ἕλληνες, οἱ λίγοι ἀτρόμητοι Ἕλληνες ποὺ πάντοτε εὑρίσκονται ὅταν κινδυνεύει ἡ Ἑλλάς. Ἐπολέμησαν πρῶτα οἱ Ἕλληνες καὶ ὅταν ἐβεβαιώθησαν οἱ Ἄγγλοι ὅτι ὑπῆρχον Ἕλληνες ἐθνικισταὶ πού πολεμοῦν, τότε ἐπροτίμησαν νὰ ἀλλάξουν πολιτικὴν. Δὲν ἀνεχώρησαν διὰ τόν Πειραιᾶ ὅπως ἐσχεδίαζον, ἀλλὰ παρέμειναν μέ τούς ἀποφασιστικούς Ἕλληνας, μὲ τούς ἐθνικιστὰς καί τούς ἐνίσχυσαν.

Ἀξίζει βεβαίως τιμή καὶ εὐγνωμοσύνη εἰς τούς Ἄγγλους τῆς ἐποχῆς αὐτῆς πού τότε ὡς φίλοι καὶ σύμμαχοι μᾶς ἐβοήθησαν καὶ ἐπολέμησαν παρά τὸ πλευρόν μας, ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν συμμαχικήν. Ἀλλὰ μᾶς ἐβοήθησαν δέν ἐπολέμησαν πρῶτα αὐτοί ὡς θέλουν νὰ ἰσχυρισθοῦν οἱ κομμουνισταί. Πρῶτα ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληνες. Αὐτοὺς πού τιμῶμεν σήμερον. Ἐσχηματίσθη τότε ἕνα τεῖχος ἀπόρθητον τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως ἀπ' ὅπου οἱ κομμουνισταὶ δέν ἐπέρασαν καὶ δέν κατέλαβον τὴν Ἀθήνα.

Διὰ τὴν 24ην Νοεμβρίου 1944 καλεῖται ὑπό τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ ἡ κλάσις τοῦ 1936 πρός συγκρότησιν Ταγμάτων Ἐθνοφυλακῆς εἰς ὅλην τὴν χώραν. Καὶ εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας οἱ προσελθόντες ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀφοπλισθοῦν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἄοπλοι εἰς τὰς οἰκίας των. Ἠχρηστεύθησαν. Δέν ἠμποροῦσαν νὰ ὑπερασπίσουν πλέον τὴν Πατρίδα. Τὰ τάγματα, ὅμω., τῆς ἐθνοφυλακῆς τῶν Ἀθηνῶν δὲν διελύθησαν. Τήν 3ην Δεκεμβρίου 1944 μέ τήν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος τῶν κομμουνιστῶν ἐλιποτάκτησαν οἱ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι ἀπό τὰ Τάγματα Ἐθνοφυλακῆς, ἔμειναν ὅμως οἱ ἄξιοι τῆς πατρίδος ὑπερασπισταί, οἱ πιστοὶ εἰς τά πάτρια, οἱ ὀλίγοι καί ἐκλεκτοί. Μαζί μέ τούς ἐθνοφύλακας αὐτούς κατετάγησαν ἐπίσης ἐθνικισταὶ πάσης ἡλικίας. ὅσοι εἶχαν μεγάλη καρδιά καὶ μεγάλον πατριωτισμόν.

Εἰς τό Τάγμα τῆς Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη εἰς τόν Ἱερόν Λόχον τά τμήματα τῆς 3ης ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τήν Ἀστυνομίαν Πόλεων καί τὰ λίγα τμήματα Χωροφυλακῆς προσετέθησαν καὶ τά τρία τάγματα Ἐθνοφυλακῆς συγκροτηθέντα ἀπό τούς ἐθελοντὰς ἐθνικιστάς ἀπό τά παιδιὰ τοῦ λαοῦ μας πού μέσα εἰς τήν γενικὴν σύγχυσιν καὶ ἀπελπισίαν ἐκράτησαν ψηλὰ τὴν ὀρατότητα καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν Πατρίδα.

Καὶ ἀρχίζει ἕνας σκληρὸς ἀγὼν ἀπὸ δρόμο σὲ δρόμο, ἀπό συνοικία σὲ συνοικία, ἀπὸ τετράγωνο σὲ τετράγωνο. Οἱ κομμουνισταί ἀρχίζουν γενικὴν ἐπίθεσιν παντοῦ. Ἐλπίζουν νὰ κάμψουν ἀμέσως τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Μένουν ὅμως ἔντροποι καὶ ἀπροετοίμαστοι πρὸ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς πίστεως τῶν ἀμυνομένων ἐθνικιστῶν, Ἀναγνωρίζουν ὅτι ἐὰν χάσουν τὴν Ἀθήνα χάνουν ὁριστικῶς τό ἀγῶνα των. Μὲ λύσσα καὶ μανία ἐπιτίθενται παντοῦ. Γκρεμίζουν σπίτια ἀνατινάσσουν παλυκατοικίες, φτιάχνουν ὁδοφράγματα, βάζουν φωτιές σὲ σπίτια ἐθνικιστῶν, καταστρέφουν τὸ ὑδραγωγεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀποκόπτουν κάθε συγκοινωνίαν τῆς Πρωτευούσης μὲ τὰς Ἐπαρχίας. Παίρνουν χιλιάδες ὁμήρων πάσης ἡλικίας καὶ τούς τροβοῦν στὰ χιονισμένα βουν στήν καρδιὰ τοῦ χειμῶνος. Ξεπερνοῦν τούς Γερμανούς εἰς τὰ ἐγκλήματα. Σφάζουν ἀδιακρίτως, ἀπειλοῦν, τρέχουν, ὑποσχονται, τάζουν. Περνοῦν οἱ μέρες καί οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν κυριεύσει ὅλα τά προάστια, ὅλες τὶς συνοικίες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Συντάγματος.

Ἡ ἐλπίς τοῦ ἔθνους ἔχει ἀπομείνει εἰς τρεῖς χιλιάδας Ἑλλήνων, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου τμημάτων τῆς 3ης ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τριῶν Τμημάτων Ἐθνοφυλακῆς, ἑνός Τάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη καὶ τῶν Ἀστυφυλάκων τεσσάρων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Περεοριζονται οἱ ἔνοπλοι ἐθνικισταὶ γύρω ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Συντάγματος μέχρι τοῦ Συντάγματος Χωρ)κῆς Μακρυγιάννη. Ἀνασυντάσσονται εἰς τά παλαιὰ Ἀνάκτορα, ὅπου ἡ Βουλὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζουν νέας ἐξορμήσεις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ πλέον εἶναι ἀμυνόμενοι. Ματαίως προ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελ.)

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΗΣ

Κάτι παραπάνω ἀπὸ δραματική εἶναι ἡ κατάσταση τοῦ κεντρικοῦ δρόμου τῆς πόλεως Φιλιατῶν ἀπό τὴ λέσχη τῶν ἀξιωματικῶν ὡς τὸ Οἰκοτροφεῖο. Παραπάνω ἀπό χίλια ἄτομα τὴν ἡμέρα δεινοπαθοῦν νὰ προσπεράσουν τὸ τμῆμα αὐτό τοῦ κεντρικοῦ δρόμου, τσαλαβουτώντας πολλὲς φορές στά νερὰ καί στίς λάσπες ὡς τό γόνατο καί γυρίζοντας στὰ σπίτια τους ἀγνώριστοι. Τρεῖς μῆνες τώρα συνεχίζεται τὸ μαρτύριο. Κι' ἀνάμεσα στοὺς δεινοπαθοῦντας τὰ μικρά παιδάκια .οῦ Νηπιαγωγείου, τρακόσιοι μαθηταὶ τοῦ Α' Δημοτικοῦ σχολείου καί ἄλλοι τόσοι περίπου τοῦ Γυμνασίου. Καὶ ρωτάει ὁ ἀνιδεοσι Ποιὸς εὐθύνεται γιά τὴν ἐξοργιστική αὐτή κατάσταση τοῦ δρόμου; Κι' ὁ περισσότερος κόσμος, πού ἀγνοεῖ τόν ὑπεύθυνο, ἀναθεμετίζει δύο καί τέσσερις φορὲς τὴν ἡμέρα τὸ Δήμαρχο τῆς πόλεως...

Ὁ ἐργολάβος πού ἀνέλαβε την ἀνακατασκευή τοῦ τμήματος αὐτοῦ τοῦ δρόμου, ἔχει ἐπιτακτικὴ τήν ὑποχρέωση, κάνοντας τὴ νύχτα μέρα, νὰ ἐξαφανίση μιὰ μέρα πρωτύτερα τὸ αἴσχος αὐτὸ γιά νὰ τεθῆ τέρμα στὸ μαρτύριο τοῦ κοσμάκη καὶ τῶν μικρῶν μαθητῶν, πού ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πνιγοῦν. Ἂν δέν νοιώθη τήν ὑποχρέωσή του αὐτή, ἄς κινηθῆ ἀμείλικτα ἐναντίον του τὸ κράτος τοῦ Νόμου, γιατὶ ἡ βρῆ τοῦ λαοῦ ἔφτασε πιά ὡς τό Θεό!...

Ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς ὁ δρόμος τῆς καταισχύνης πρέπει νά φιαστῆ τό συντομώτερο. Παράταση τῆς ταλαιπωρίας τοῦ κοινοῦ εἶναι ἀπαράδεκτη καὶ ἀπάνθρωπη!...

Ο. Ι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἶχον γράψει καὶ ἄλλοτε αἱ στῆλες μας ὅτι θὰ ἔπρεπε καί εἰς τήν πόλιν μας νά διοργανώνονται διαλέξεις, ὁμιλίαι κ.τ.λ. Εὐτυχῶς ὅμως πού ἡ στήλη μας ἐν μερει ἐδικαιώθη, ὕστερα ἀπὸ τήν πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Δημ)λων τῆς περιφερειάς μας, ὅστις εἶχεν τὴν ἔμπνευσιν νά ἐγκαινιάση αὐτός πρῶτος σειράν διαλέξεων καί μὲ πρῶτον ὁμιλητήν τὸν Δ)ντήν Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων κ. Λώλην.

Ἡ Διάλεξις ἐδόθη τὸ Σάββατον 1 12-62 καὶ ὥραν 4ην μ.μ.εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μέ ἐξαιρετικὴν συμμετοχὴν τῶν δημ)λων καὶ πλῆθους κόσμου τῆς πολεώς μας. Ἐν ἀρχῇ προσεφώνησεν τὸν κ. Λώλην ὁ Πρόεδρος τοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου κ. Κ. Παπαγγέλης εὐχαριστίσας τόν κ. Λώλην καί ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του ἀλλὰ καί ἐκ μέρους τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου τῆς πόλεώς μας.

Ὁ κ. Λώλης λαβών τόν λόγον συνεχάρη τὸν σύλλογον καί ἀκολούθως προέβη εἰς τήν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος «οἱ ἀντιθέσεις ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἀπό ἀπόψεως παιδαγωγικῆς».

Ὁ κ. Λώλης ἐχειρίσθη τό θέμα καταλλήλως ὥστε ἀρκετά ἦσαν τά ὠφελήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισεν τὸ ἀκροατήριον τὸ ὁποῖον ἐφέρετο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ὁμιλίας του μέ θαυμασμὸν πρός τὸν κ. Λώλην.

Περατωθείσης τῆς ὁμιλίας ἐν μέσω ζωηρῶν Χειροκροτημάτων ὁ κ. Λώλης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἀκροατηρίου.

Πραγματικά ἀξίζουν πολλά συγχαρητήρια εἰς τόν σύλλογον τῶν Δημ)λων καί ἰδιαίτερα εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ συλλόγου κ. Κ. Παπαγγέλην.

ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΡΦΑΤΙ

*Τήν 28ην παρελθόντος μηνός καὶ περὶ ὥραν 7.30' μ.μ. εἰς τὸν συνοικισμόν Μορφατίου-Σπαθαραίων ἐσημειώθη ἰσχυρά σεισμικὴ δόνησις' μικρᾶς ε

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1962

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

	ἐν τῷ Νομῷ ἐπιχορήγησις ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν δραχμ.	80.000
Ἄρθρον 4ον	Διὰ τὴν προμήθειαν ἑνός σπαστηροτριβεῖου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου δι' ἔργα Ὁδοποιΐας. δραχ.	130.000
	Σύνολον Κεφαλαίου 3 Δραχ.	**210.000**

Κεφάλαιον Δ'

Ἄρθρον 4ον	Ἔσοδα ἐκ διαθέσεως μηχανικοῦ ἐξοπλισμου Νομ. Ταμείου δραχ.	50.000
	Σύνολον Κεφαλαίου 4 δρα0.	**50.000**

Κεφάλαιον Ε'

Ἄρθρον 1ον	Ἔσοδα τέως Ταμείου Ὁδοποιΐας Νομοῦ ἐξ ἀρωγῆς Τ.Ε.Ο. δραχ.	840.000
Ἄρθρον 2ον	Ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν προσθέτων ποσοστῶν φορολογίας ἐπὶ τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων δραχ.	392.000
Ἄρθρον 3ον	Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Ἀναγ. Νόμου 843)1948 δρχ.	154000
Ἄρθρον 4ον	Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 843)48 δραχ.	10500
Ἄρθρον 5ον	Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγ. Νόμου 1587)50 δραχ.	56000
Ἄρθρον 7ον	Ἔσοδα τέλους χρήσεως ὁδοῦ ἄρθρον 8 Νόμου 5155)55 ὑπό τῶν διαφόρων ΚΤΕΛ δραχμ.	550000
	Σύνολον Κεφαλαίου 5 Δραχ.	**2.002.500**

Κεφάλαιον ΣΤ'

Ἄρθρον 1ον	Ἔσοδα ἐκ δανείων ἄρθρων 3 παργ. 1 ἐδαφ. δ. Ν.Δ. 3620)56 ἐκ δανείων συνομολογηθέντος ὑπό τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσπρωτίας μετὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου διά τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Νομοῦ. δραχ. δραχ.	600000
	Σύνολον Κεφαλαίου Δραχ.	**600.000**

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ

Κεφάλαιον 1ον	**Δραχμ**	**7.577 000**
Κεφάλαιον 2ον	»	**450.000**
Κεφάλαιον 3ον	»	**210.000**
Κεφάλαιον 4ον	»	**50 000**
Κεφάλαιον 5ον	»	**2.002.500**
Κεφάλαιον 6ον	»	**600 000**
	Σύνολον Δραχ.	**10.889.500**
Ταμειακὸν ὑπόλοιπον παρελθούσης χρέσεως		δρ.1423483,00
ἤτοι Σύνολον Ἐσόδων Δρχ.		12.312.984,05

Ε Ξ Ο Δ Α

Κεφάλαιον 1ον

Δαπάναι Διοικήσεως

Ἄρθρον 1ον	Ἀποδοχαί τακτικοῦ, διοικητικοῦ, λογιστικοῦ καί βοηθητικοῦ προσωπικοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου δραχ.	90000
Ἄρθρον 2ον	Ἀποζημίωσις τακτικοῦ προσωπικοῦ δι' ὑπερωριακήν ἐργασίαν δρχ.	15000
Ἄρθρον 4ον	Ἔξοδα κινήσεως Προέδρου μελῶν κλπ. τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου δραχ.	28000
Ἄρθρον 5ον	Ὁδοπορικά ἔξοδα καὶ ἡμερεσία ἀποζημίωσις τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου. δραχ.	5χιλ.
Ἄρθρον 6ον	Ἔξοδα κινήσεως ἀσκοῦντος τὸι Προληπτικόν ἔλεγχον ἐπί τῶν δαπανῶν του Νομαρχιακοῦ Ταμείου δραχ.	9.6χιλ
Ἄρθρον 8ον	Γραφικὴ ὕλη, ἔντυπα, σχεδιαστικὴ ὕλη, προμήθεια, ἐπισκευή καί συντήρησις ἐπίπλων καί σκευῶν, τηλεφωνηκά καί τηλεγραφικά τέλη, δικαστικὰ ἔξοδα. δημοσιεύσεις καί συνδρομαί, διὰ δακτυλογράφησιν ἐγγράφων, φωτισμός καὶ θέρνανσις καὶ ὑλικά καθαριότητος. δραχ,	72χιλ.
Ἄρθρον 11ον	Ὁδοιπορικά ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις Νομαρχιακῶν Συμβούλων	20 χιλ.
	Σύνολον Κεφαλαίου 1 Δραχ.	**239600**

Κεφάλιον 2ον

Δαπάναι ἐκτελέσεως ἔργων καὶ κατασκευῆς κτιρίων δι' ἐπιχορηγήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων συμπληρωμένου ἐνδοχομένως καί ἐξ' ἄλλων πόρων τοῦ Ταμείου.

Αθρθον 1ον	Διὰ τήν ἀπεπεράτωσιν ἔργων προγράμματος Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων 1660-61 Δραχ.	1.153χιλ.
Ἄρθρον 2ον	Διὰ Κοινωφελῆ ἔργα προγ. 1962	1.900χιλ
Ἄρθρον 3ον	Διά μελέτας τοπικῶν ἔργων προγράμματος 1961 ὁραχ.	322χιλ.
Ἄρθρον 4ον	Διά ἀποπεράτωσιν καί ἀνέγερσιν ἡμιτελῶν Σχολείων στοιχ. Ἐκπ)σεως	300χιλ.
Ἄρθρον 6ον	διά τήν κατασκευήν θρανίων Σχολ.	50 χιλ.
Ἄρθρον 7ον	Διὰ τήν ἀνακαίνισιν, συντήρησιν καί ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπὶ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ ἐξ ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως δραχ.	700χιλ.
ἄρθρον 9ον	Διὰ τήν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων δραχ.	578χιλ
ἄρθρον 11	διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαραιτήτων δαπανῶν ἐπιβλέψεως καὶ ἐν γένει παρακολοθήσεως τῶν ἔργων τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου ὑπο τῆς ΤΥΔΚ. δραχ.	130χιλ
ἄρθρον 13	Διά τήν κατασκευήν διαφόρων γεφυρῶν ἐν τῷ Νομῷ δραχ.	650χιλ.
ἄρθρον 14ον	Ἀνειλλημμέναι ὑποχρεώσεις διά θρανία Στοιχ. Ἐκπ)σεως δραχ.	79,350
ἄρθρον 18ον	Διά τήν ἀνέγερσιν Γυμνασίου Φιλιατῶν. δραχ.	250χιλ
ἄρθρον 19ον	Διά τὲν ἀνέγερσιν Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου Παραμυθιᾶς δραχ.	380χιλ
ἄρθρον 20ον	Διὰ τήν ἀνέγερσιν Ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου δραχ.	1.280χιλ.
	Σύνολον Κεφαλαίου 2	7.772.350

Κεφάλαιον 3ον

ἄρθρον 1ον	Διά τὴν ἐκτέλεσιν Μικρῶν Ἐξυγιωντικῶν ἔργωι Δήμων καί Κοινοτήτων πρὸς κατα πολέμησιν ἐλονοσίας ἔργων ὕδρεύσεως παροχετεύσεως, ἀποχετεύσεως ἐν γένει ἔργων πάσης φύσεως πρὸς προστασίαν Δημοσίας ὑγείας δραχ.	150χιλ,
	Σύνολον Κεφαλαίοι 3 δρχ.	**150χιλ**

Κεφάλαιον 4ον

ἄρθρον 1ον	Διά τὴν τακτικήν ἐτησίαν συντήρησιν κατασκευήν καί ἐν γένει μικροδιαρυθμήσεις δημοσίων κτιρίων Νομοῦ κλ	320χιλ.
ἄρθρον 2ον	Διὰ ἐπισκευὰς καί μικροδιαρυθμίσεις καί μετασκευὰς κτιρίων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν ἀκινήνων μεμισθωμένων ἤ μὴ δραχ.	17.500
ἄρθρον 3ον	Ὁμοίως	
ἄρθρον 6ον	Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, ἀποπεράτωσιν καὶ ἀγερσιν διδακτηρίων μέση καὶ στοιχ)δους Ἐκπ)σεως Νομοῦ δραχ	300χιλ.
ἄρθρον 8ον	Ἀνηλημμέναι ὑποχρεώσεις διὰ τήν ἐπισκευήν κτιοίων Διοικητιρίων Ἡγ)τσης Παραμυθιᾶς καί Μαργαριτίου.	23χιλ.
ἄρθον 9ον	Ἀνηλλειμέναι ὑποχρεώσεις δι' ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν Ἐπαρχείου Φιλιατῶν δραχ.	1800
	Σύνολον Κεφαλαίου 4 δρχ.	**662000**

Κεφάλαιον 5ον

ἄρθρον 1ον	Δαπάναι φιλόξεως συντηρήσεως κινήσεως καὶ ἐπισκευῆς μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Νομ. Ταμείου δρχ.	25χιλ.
ἄρθρον 2ον	Δαπάναι διαχειρίσεως κινήσεως καὶ συντηρήσεως κρατικῶν αὐτ)τῶν δρχ	81χιλ.
ἄρθρον 3ον	Ἀποδοχαί προσωπικοῦ ἐπί συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου δρχ.	79χιλ.
ἄεθρον 4ον	Ἀνηλημμέναι ὑποχρεώσεις τοῦ Μηχανικοῦ Ἐξοπλισμοῦ δι' ὀφειλήν τῆς Υ.Ε.Β. δρχ.	3χιλ.
ἄρθρον 5ον	Διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς σπαστηροτροβείου ὑπὸ τοῦ Νομ. Ταμείου δρχ.	130χιλ
	Σύνολον Κεφαλαίου 5	**318000**

κεφάλαιον 8ον

ἄρθον 1ον	διὰ τὴν ἐνίσχυσιν Κοιν ὁδῶν δρ.	200χιλ
ἄρθρον 2ον	Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν διάνοιξιν κατασκευήν ὁδῶν ἐπὶ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ δραχμ.	2.489.933,5
ἄρθρον 3ον	Πληρωμαὶ ἐκκρεμῶν ὑποχρεώσεων	120χιλ
ἄρθρον 4ον	Ἀποζημιώσεις καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν δραχ.	20χιλ
ἄρθρον 6ον	διά μελέτας Ἐπαρχιακῆς ὁδοπ. δρχ	80χιλ
	Σύνολον κεφαλαίου 8	**2.909.933,9**

κεφάλαιον 9ον

ἄρθρον 3ον	διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνδιαμέσων τόκων δυναφθέντος δανείου δραχμ	261χιλ.
	Σύνολον κεφαλαίου 9	**261.000**

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ

κεφάλαιον 1ον	**δραχμ.**	**239.600**
κεφάλαιον 2ον	»	**7.772.350**
κεφάλαιον 3ον	»	**150.000**
κεφάλαιον 4ον	»	**662.000**
κεφάλαιον 5ον	»	**318.000**
κεφάλαιον 3ον	»	**2.909.933,95**
κεφάλαιον 9ον	»	**261.000**
Ἤτοι σύνολον Ἐξόδων	»	**12.312.983,99**

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1944

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σπαθοῦν τὰ κρατήσουν. Κάθε συνοικία ἀρχίζει σιγά-σιγά νά ἐλευθερώνεται. Καί κάθε συνοικία γίνεται πλέον ἕδρα ἑνός νέου Τάγματος Ἐθνοφυλακῆς Τριάκοντα Τάγματα Ἐθνοφυλακῆς συνεστήθησαν ἐντός τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Ὁ Λαός πού ἐπῆρε θάρρος γίνεται Ἐθνικός Στρατός. Φοροῦν τὸ χακί τά παιδιά τῆς Ἑλλάδος καί καὶ κυνηγοῦν τούς κομμουνιστάς πού θέλησαν νὰ ἐξαφανίσουν διὰ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ Χριστούγεννα εἶχε ἀρχίσει ἡ χαραυγὴ τῆς νίκης τῆς Ἑλλάδος. Φεύγουν ἀπὸ παντοῦ οἱ κομμουνιστοὶ καὶ ἀφήνουν ὀπίσω τους 70.000 νεκρούς καὶ τραυματίας. Ἀφήνουν παντοῦ κ πνίζοντα ἐρείπια... Ἡ Ἀεροπορία μας τοὺς δίνει τὰ τελευταῖα πλήγματα. Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον ἐλεύθερη. Παντοῦ κυματίζουν μόνον οἱ Ἑλληνικὲς Σημαῖες. Ὁ λαὸς πανηγυρίζει. Οἱ κομμουνισταί κρύβονται καὶ χάνονται. Οἱ δειλοὶ παίρνουν θάρρος. Οἱ πιστοὶ στεφανώνονται. Ἡ ἀτμόσφαιρα γεμίζει ἀπὸ αἰσιοδοξίαν. Οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν γεμίζουν ἀπὸ Ἐθνοφύλακας πού τραγουδοῦν τραγούδια τῆς Πατρίδος. Τὸ κράτος πλέον φαίνεται παντοῦ. Ἡ Ἀκρόπολις φωταγωγεῖται. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἔγινεν ἐπαρχία τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἄλλα ἐπακόλουθα. Ἀπολύονται ἀμέσως εἰς τάς ἐπαρχίας οἱ χιλιάδες τῶν Ἐθνικιστῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον φυλακισθῆ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἦτο γνωστή, ἐὰν ἤρχετο τὸ ἄγγελμα τῆς πτώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ κομμουνισταὶ δηλώνουν ὑποταγὴν εἰς τὸ κράτος, παραδίδονται. Τὰ 30 τάγματα Ἐθνοφυλακῆς τῶν Ἀθηνῶν φέρουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τάς ἐπαρχίας. Τὸ Τάγμα Χωροφυλακῆς τοῦ Μακρυγιάννη ἀναπτύσσεται εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ ἐπανδρίνονται οἱ στάθμοὶ Χωρ)κῆς εἰς τὴν ὕπαιθρον. Οἱ ἐθνικισταὶ παντος ἀναπνεύουν. Ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας λάμπει παντοῦ. Παντοῦ ἀκούεται τὸ τραγούδι: »Ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει»....

Ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν ἐποχὴν ὀφείλεται εἰς τούς ὀλίγους ὑπερασπιστὰς τῶν Ἀθηνῶν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944. Ἐὰν δὲν εὑρίσκοντο καὶ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοί, ἡ Ἑλλὰς θά εἶχε χαθῆ διὰ παντός. Ἐπί κατοχῆς ἔσφαζον οἱ κομμουνισταί τοὺς ἐθνικιστὰς ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας. Ὅλοι ἐδικαιοῦντο νὰ ἐλπίζουν εἰς μίαν μεταβολὴν. Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον οἱ κομμουνισταί ὀργανώθησαν πόλιν, ἐπολέμησαν, ἔκαψαν, ἔσφαξαν χιλιάδας, ἐκυρίευσαν πόλεις καί κατεῖχον μεγάλας ἐκτάσεις. Δὲν εἶχον ὅμως καταλάβει οὔτε ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος οὔτε κἂν τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπῆρχε Κυβέρνησις τῆς χώρας μέ διεθνὲς κῦρος, ὑπῆρχε Στρατός καὶ Ἀεροπορία, ὑπῆρχε Κράτος μὲ ἀνεξαντλήτους πόρους. Ὑπῆρχε τὸ κῦρος τοῦ κράτους πού ἐνέπνεε τὸ ἠθικὸν τῶν μαχομένων, ὁ τύπος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μαχομένων καὶ τὸ σα ἄλλα πού ἐνίσχυον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ κάθε ἐλπίδα τῶν ἐθνικιστῶν.

Κατά τὸν συμμοριτοπόλεμον εἶχον προηγηθῆ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1946 καί εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν κομμουνιστῶν δὲν ὑπερέβαινεν τὸ 10 ο)ο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατά τὸν συμμοριτοπόλεμον ἦτο γενική ἡ πεποίθησις ὅτι ἐπολεμοῦσαν οἱ πολλοὶ τοὺς ὀλίγους, τοὺς παρανόμους. Ἐνῶ κοτὰ τὸ κίνημα τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 οἱ κομμουνισταὶ εἶχον δημιουργήσει τήν ψευδῆ ἐντύπωσιν ὅτι ἦσαν οἱ περισσότεροι πού ἐμάχοντο τούς ὀλίγους «ἀντιδραστικούς». Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον οἱ πολλοὶ ἐμάχοντο τούς συμμορίτας πού δέν ἐκαλύπνοντο μὲ κανένα ἠθικὸν, μὲ καμμίαν ἀπάτην, δι' αὐτό ἦτο εὐχερής ἡ προσέλευσις τῶν καλουμένων ὑπὸ τὰ ὅπλα τοῦ ἐθνικοῦ Στρατοῦ καί ἐθεωρεῖτο ἀπὸ ὅλους καθῆκον ἡ κατάταξις εἰς τόν στρατόν.

Ἡ ἑλλὰς ἐκινδύνευσεν κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἀλλά δὲν ἔφθασεν εἰς τό χεῖλος τῆς ἀβύσσου Κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ὅμως, τοῦ 1944 ἡ ἑλλὰς ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Μόνον ἡ πλατεῖα Συντάγματος μέ τὴν ἐλαχίστην περιφέρειάν της μέχρι τοῦ Μακρυγιάννη ἔμεινεν ἐλευθέρα. Ὅλη ἡ ἑλλὰς εἶχε κατακτηθῆ ἀπὸ τούς κομμουνιστάς, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔλληνες ἤ ἐφοβοῦντο καὶ ἔτρεμον, ἤ εἶχον πληνηθῆ ἀπό τὴν προπαγάνδα τῶν κομμουνιστῶν. Ἐὰν παρὰ ταῦτα δὲν εὑρίσκοντο οἱ λίγοι πολεμισταί τοῦ Δεκεμβρίου 1944 οἱ ἀτρόμητοι ἐθελονταὶ τοῦ ἀναγενομένου ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ἡ ἑλλὰς θὰ εἶχεν ὑποδουλωθῆ. Καί κάτι χειρότερον θά εἶχεν παύσει νὰ ἦτο ἰδέα. Καὶ τότε καμμία ἐλπὶς ἐλευθερίας δὲν θὰ ἀπλώνετο εἰς τὴν ὑπόδουλον ἑλληνικὴν γῆν.

Τιμὴ καὶ δόξα, ἂς στεφανώνη τούς πεσόντας κατά τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν μάχην. Ἂς λάβουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὡς ἥρωες τῶν ἡρώων. Ἂς γίνουν, δὲ, ὑπόδειγμα καθήκοντος διὰ κάθε ἑλληνικὴν γενεάν.

ΚΟΣΜΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΗΣΙΑΣ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἕνας μεγάλος ζωγράφος ἠθέλησε ν' ἀπεικονήση τὴν ὑποκρισία. Ἀζωγρφησε ἕνα Ἰνδὸ μοναχὸ. Βλέποντάς τον ἀπό μακρυὰ φανόταν σὲ στάσι προσευχῆς. Τά χέρια του σταυρωμένα τὰ μάτια του στραμμένα πρός τ' ἄνω. Ἡ ὅλη στάσις του ἐπρόδιδε τὸν σεβασμὸν τρός τόν Ὕψιστον Αὐτὰ φαινόταν βλέποντας τὴν εἰκόνα ἀπό μακρυὰ. Ἀλλά ὅταν ἐπλησίασε κανείς τὴν εἰκόνα αὐτή, ἔβλεπε ἕνα μαυροφορεμένο ἄνδρα πίνοντας κρασί.

Ἐπιτυχημένη ἡ ἀπεικόνισις τῆς ὑποκρισίας. Ἀπὸ μακρυὰ νά φαίνεσαι θρῆσκος σέ στάσι προσευχῆς. Κι' ἀπό κοντὰ δυρένος στὴ μέθη.

Ἦταν μιά πτωχή γυναῖκα πού ἐπὶ 18 ὁλόκληρα χρόνια ἔπασχε. Ἦταν θρήσκα. Πήγαινε τακτικὰ στὴν Συναγωγή τοῦ χωριοῦ της Ἦταν γυμνασμένη στήν ὑπομονὴ τῆς ἐλπίδος. Δὲν ἦταν σάν καί πολλούς ἀπό μᾶς πού πηγαίνουμε στὴν Ἐκκλησία, ζητοῦμε κάτι ἀπό τόν Θεό, κι' ἄν δέν μᾶς δώση ἀλοίμονό Του Οὔτε τόν Θεό οὔτε τὴν Ἐκκλησία Του θέλουμε νά ξαναδοῦμε. Γέκα ὀκτώ χρόνια ἄρρωστη ἡ γυναῖκα αὐτή. Ἀντι νά τήν βρίσκομε στὸ κρεββάτι της, ὅπου θὰ βρισκόμασταν ἡμεῖς τὴν βρίσκουμε στὸν καθωρισμένο χῶρο λατρείας. Μάθημα σπουδαῖο γιὰ τόν καθένα μας. Νὰ θέτουμε τούς ἑαυτούς μας, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ μεγαλυτέρα πιθανότης, ὅτι θὰ μᾶς συναντήση ὁ Χριστός.

Χρόνια πέρασαν ἴσως καὶ στή δική σου ζωή, ἀφ' ὅτου πηγαίνεις στὴν Ἐκκλησία. Ζητᾶς τὴ θεραπεία σου, σωματικὴ καί ψυχικὴ. Σκοτεινός ὁ ὁρίζοντα. Μὴν ἀπογοητεύεσαι. Ὑπάρχει ἐλπίς Θά περάση ὁ Χριστός. Θά σὲ προσέξη.

Ὅσο πιό ταλαίπωρος εἶσαι τόσο περισσότερο θὰ σὲ προσέξη ὁ Χριστός. Παίνει στή Συναγωγή. Δέν κάθεται νέ τὸν Ἀρχισυνάγωδο. Οὔτε ἀρχιερατικὲς τιμὲς ζητᾶς. Εἶναι ὑπηρετῶν ὁ Χριστός. Δέν ζητᾶ νὰ Τὸν ὑπηρετήσουν. Οὔτε καταπιάνεται σέ θεολογικές συζητήσεις μὲ τούς ἐβραίους ἱερεῖς. Τὴ ματιά Του καρφώνει ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερη δυστυχία - στὴν ἄρρωστη συγκύπτουσα γυναῖκα. Ποιός ξέρει σέ ποιά γωνιὰ καθόταν. Παρακάμπτει τούς μεγάλους καί τρανούς ὁ Χριστός καὶ φανερώνει τὴ δύναμί Του στιούς μικρούς τούς ἀσήμαντους τούς ἀπερρημένους.

Μιὰ μέρα ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Ἀβραὰμ Λίνκολν ἦταν ἄρρωστος στὸ Λευκὸ Οἶκον. Δὲν ἐδέχθη νά δῆ κανένα ἀπὸ τούς ὑπουργούς ἢ διπλωμάτας. Ἦλθε ὅμως καί μιά πτωχή γυναῖκα πού ἱκετευτικὰ ζήτησε νὰ δῆ τόν Πρόεδρο. Ἦταν ρακένδυτη, χλωμή, λυπημένη. Στήν ἀγκαλιὰ της εἶχε ἕνα μωρό. Τῆς εἶπαν ὅτι ὁ Πρόεδρος ἦταν ἄρρωστος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν δῆ. Αὐτὴ ὅμως ἐπέμενε. Ἐπὶ τέλους ἕνας ἀπό τούς ὑπηρέτας πῆγε τὰ τὸ ἀνακοινώση στὸν Πρόεδρο Λίνκολν. Ἀμέκως ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἄνδρας ἀπντησε. Φέρετὲ την μέσα. Τούς μεγάλου καὶ σπουδαίου, ἠρνήθη νά δεχθῆ ἀλλά τὴν πτωχή μάνα τὴν δέχθηκε Ἦλθε νὰ τὸν παρακαλέση νὰ φεισθῆ τή ζωή τοῦ στρατιώτου ἀνδρός της.

Τέτοις εἶναι ὁ Χριστός. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερη ἀνάγκη, ἐκεῖ χύνει περισσότερη τὴ χάρι Του, κι' ἐκεῖ φανερώνει τὴν ἀγάπη Του. Τὸ μόνο πού σὺ ἔχεις νά κάμης εἶναι νὰ πᾶς ἐκεῖ πού μπορεῖ νά σὲ δῆ. Θὰ σέ ἐγγίση καὶ θὰ σέ σώση, ἄσχετο πόσο μεγάλο εἶναι τὸ φορτίο τῆς ἁμαρτίας σου.

Τὴν ἔκαμε καλά τὴν γυναῖκα. Ἀντί ὁ ἀρχισυνάγωγος νά χαρῆ προσπαθεῖ νά ἐπιπλήξη τὸν Χριστό. Ἦταν Σάββατο Δὲν ἐπέτρεπε ὁ νόμος νά ἐργάζεται κανείς. Ἐκόπτοντο οἱ γραμματεῖς κι οἱ φαρισαῖοι γιά τόν νόμον. Δὲν βαρυέσαι, ἄσε τοὺς ἀνθρώπους νά πεθάνουν, νά ὑποφέρου, ἡμεῖς τὸ γράμμα τοῦ νόμου νὰ προστατεύσουμε.

Ὑπομονητικὸς ὁ Χριστὸς ἀλλά τὴ φορὰ αὐτὴ δὲν χάρησε κάστανα στὸν ἀρχισυνάγωγο. Οὔτε τ' ὄνομά του ἀναφέρει. Τοῦ λέγει Ὑποκριτά δὲν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ Σαββάτῳ τόν βοῦν αὐτοῦ ἤ τόν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καί φέαων ποτίζει (Λουκᾶ ιγ' 15) Τά καλὰ καί συμφέροντα.

Ὑπάαχουν δύο εἰδῶν ὑποκριταί. Ἐκεῖνοι πού θέλουν νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι ἐκεῖνο πού δέν εἶναι. κι' ἐκεῖνοι ποὺ δέν φανερώνουν τί πραγματικά εἶναι.

Ἐκεῖνοι ποὺ μπῆκαν στὴν ρουτίνα τῆς ζωῆς, οἱ πρεσβύτεροι συνύθως ἔχουν τόν πειρασμόν νά δείχνουν ὅτι εἶναι πιὸ θρησκευόμενοι ἀπ' ὅτι πραγματικά εἶναι. Ὑποκρίνονται τὴν θρησκείαν. Συχνάζουν στὴν Ἐκκλησία Εἶναι πιστοί στὰ ἐξωτερικὰ τῆς θρησκείας. Ἀλλά πολλοί ἀπ' αὐτούς, δέν ἔχουν κωμμιά ψυχική σύνδρεσι μέ τὸν Χριστόν. Ἄσχετο πόσης ἐξωτερικῆς ἐκτιμήσεως χαίρουν. Μέσα τους εἶναι γυμνοί.

Εἶναι καί ἐκεῖνοι ποὺ μέσα τους διατηροῦν πίστι, ἀλλά ντρέπονται νὰ τὴν ἐξωτερικεύσοτν. Ἴσως ἀπ' αὐτούς εἶσαι καί σύ. Νέος εἶσαι Ἡ ὑποκρισία αὐτὴ εἶναι τῆς μόδας, ἰδιαιτέρως μεταξύ τῶν νέων. Μέσα στὴν καρδιά σου ὑπάρχει ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχικῆς λυτρώσεως Εἶσαι θρῆσκος ἀλλά ντρέπεσαι νά ἐξωτερικεύσης τὴν πίστι σου, διότι φοβᾶσαι ὅτι θὰ σέ κοροϊδεύσουν οἱ συμμαθηταί σου, αἱ φίλαι σου. Κι' ἔτσι σπρώχνεις μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶ σου τὸν σπινθῆρα ἐκεῖνο τῆς πίστεως ποὺ θέλει πυρκαϊὰ ν' ἐνάψη στὴ ψυχὴ σου. Ἀλλὰ μὲ τὴν προσποιητή συμμόρφωσί σου μὲ τὸν κόσμο ὑποφέρεις τρομερὰ. Σέ σένα λέγει ὁ Χριστὸς Ὑποκριτὰ Δέν ἀρκεῖ ἡ πίστις. Χρειάζεται καί ἡ ὁμολογία τῆς πίστεώς σου. Ἡ θεραπείας σου ἀπὸ τὴν ἁμαρτίας εἶναι προτιμωτέρα ἀπό τοῦ νά σὲ θεωροῦν οἱ φίλοι σου παιδὶ τῆς παρέας. Καλλίτερα παιδί τοῦ Θεοῦ. Γίνου. Νὰ τὴν συνταγή ὄχι ἀπό μένα, ἀλλ' ἀπό τὸν Ἀπόστολο Παῦλο Ἐὰν ὁμολογήσης διὰ τοῦ στόματός σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν καί πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησνν Αὐτὸν ἐκ νεκρῶν θέλεις σωθῆ διότι μέ τὴν καρδίαν πιστεύει τις πρὸς δικαιοσύνην καί μέ τό στόμα γίνεται ὁμολογία πρὸς σωτηρίαν. (Ρωμ. ι 9-10):

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ:

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβη ἓν ἀντίτυπον τοῦ βιβλιαρίου «Πῶς ἕνας Γκάγκστερ γνώρισε τὸν Χριστόν» καὶ τό τεῦχος τῶν κηρυγμάτων τῆς Κυριακῆς τοῦ προηγουμένου μηνός ἢ δωρεὰν τὸ Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, ἂς μᾶς γράψη εἰς τὴν διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις ὁ Σπορεύς», Γραμμα τοθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

— Εἰς ὡρισμένα χωριά ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Φιλιατῶν διενεργήθη ἔρανος ὑπέρ ἀνεγέρσεως ἀδράντος τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Ζέρβα. Διά τὸν ἴδιον σκοπόν ὁ Σύλλογος Προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν διέθεσε 200 δρχ.

— Διά τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν διεβιβάσθη πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα ἐπιστολή τοῦ ἐκ Κεστρίνης συμπατριώτου Σπ. Τάση ὅστις ζητεῖ ὅπως ὁ Βασιλεύς γίνη ἀνάδοχος τοῦ 12ου τέκνου του.

— Ὁ καιρός ὁλόκληρη τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἦταν ἀθλιέστατος μὲ συνεχεῖς καί ραγδαῖες βροχές. Πολλὰ χωριά ἐδοκιμάσθησαν ἀπό πλημμύ